

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11546/2022
29.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Огњен Поповић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Данко Загорчић, адвокат из ..., и ВВ из ..., чији је пуномоћник Вања Бојић, адвокат из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 988/22 од 27.04.2022. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 988/22 од 27.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 51729/2021 од 18.01.2022. године, усвојен је тужбени захтев и проглашено да је недопуштено извршење пописом, утврђењем вредности и продајом непокретности и то: катастарске парцеле број ..., површине 504 м² са породичном стамбеном зградом површине 92 м² и помоћном зградом површине 57 м², која се налази у ... у улици, катастарској парцели број ..., површине 858 м² са помоћном зградом површине 52 м², која се налази у ... у улици ... број ..., и пољопривредног земљишта површине 4948 м², које чине њива I класе површине 3156 м² и њива III класе површине 1792 м² у ..., потез ..., све уписано у лист непокретности број ... КО ... са уписаним правом плодуюживања у корист тужиоца, на којима је одређено извршење закључком извршитеља Вујадина Масникосе Ии 161/17 од 01.03.2019. године продајом наведених непокретности на којима тужилац има право доживотног плодуюживања. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 194.433,66 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 988/22 од 27.04.2022. године, усвојена је жалба тужене ББ и преиначена наведена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се прогласи недопуштеним извршење пописом, утврђењем вредности и продајом непокретности које је одређено закључком јавног извршитеља Вујадина Масникосе Ии 161/17 и то продајом катастарске парцеле ... површине 504 м² са породичном стамбеном зградом површине

92 м2 и помоћном зградом површине 57м2, те катастарске парцеле број ... површине 858 м2 са помоћном зградом површине 52 м2, све у ..., улица ... број ... и пољопривредног земљишта површине 4948 м2 које чини њива прве класе површине 3156 м2 и њива III класе површине 1792м2 у ... потез ..., све уписано у лист непокретности број ... КО ..., са уписаним правом плодоуживања у корист тужиоца, те је обавезан тужилац да туженој ББ накнади трошкове поступка у износу од 134.013,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 145.684,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану правноснажну пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца дозвољена, али да није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

У погледу навода ревидента да је пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 67. став 2. ЗПП, Врховни суд налази да су наводи о непрописаном саставу већа које је донело побијану другостепену пресуду неосновани будући да тужилац у току поступка, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема списка у суд вишег степена није тражио изузеће судије која је члан већа које одлучује о правном леку - жалби, а за коју је сматрао да постоје разлози за изузеће, сходно одредби члана 69. став 4. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у својству поклонодавца закључио уговор о поклону 10.01.2008. године са својим сином, овде туженим ВВ, као поклонопримцем, који је оверен пред Општинским судом у Новом Саду под бројем Ов .../... . Предмет поклона су биле непокретности уписане у листу непокретности број ... КО ..., путничко возило „...“ и трактор са приколицом, са одређењем у члану 4. уговора да ће поклонопримац ступити у посед поклоњених ствари након смрти поклонодавца. Поклонодавац је дозволио поклонопримцу да се укњижи у јавним књигама као власник непокретности. Тужилац је 01.04.2018. године поднео тужбу Основном суду у Новом Саду против сина ВВ ради опозива уговора о поклону због неблагодарности са наводима да је имовина постала предмет извршног поступка због чега је угрожено право плодоуживања установљено у корист тужиоца. Пресудом на основу признања Основног суда у Новом Саду П 7725/18 од 01.06.2020. године опозван је предметни уговор о поклону и обавезан тужени да тужиоцу врати поклоњене непокретности, путничко возило и трактор. Ова пресуда је постала правноснажна 07.08.2020. године.

Између тужене ББ као извршног повериоца и туженог ВВ као извршног дужника у току је извршни поступак ради наплате новчаног потраживања у износу 1.247.169,00 динара са припадајућом затезном каматом, а на основу правноснажне и извршне пресуде Привредног апелационог суда Пж 2315/16 од 28.12.2016. године. Извршни поступак је инициран предлогом за извршење од 12.04.2017. године и дозвољено је решењем суда И 152/17 од 19.04.2017. године. Јавни извршитељ Вујадин

Масникоса донео је закључак ИИ 161/17 од 12.05.2017. године о спровођењу поступка извршења пописом, проценом и продајом покретних ствари извршног дужника. Закључком овог јавног извршитеља ИИ 161/17 од 07.07.2017. године промењено је средство извршења и одређено спровођење извршења јавном продајом непокретности уписаних у лист непокретности број ... КО ... и закључком од 07.09.2018. године заказана је прва јавна продаја предметних непокретности. Тужилац је као треће лице поднео јавном извршитељу 26.09.2018. године предлог за одлагање извршења, који је одбијен решењем јавног извршитеља од 01.10.2018. године. Правноснажним решењем јавног извршитеља ИИ 161/17 од 20.12.2018. године одбијен је и приговор тужиоца као трећег лица, након чега је он 26.03.2019. године поднео тужбу у овој парници за проглашење извршења недопуштеним након што је закључком јавног извршитеља ИИ 161/17 од 01.03.2019. године оглашена прва јавна продаја предметних непокретности путем усменог и јавног надметања.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев за недопустивост извршења налазећи да су непокретности на којима се спроводи извршења након опозива поклона поново у власништву тужиоца који је претходно задржао право доживотног плодуюживања на њима, а која права спречавају извршење, примењујући одредбе чланова 3. став 1, 20. и 33. Закон о основама својинскоправних односа, чланова 60. став 1. и 61. став 1. Закона о државном премеру и катастру и члана 50. став 1. раније важаћег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/2011 ... 139/2014).

Другостепени суд није прихватио правно становиште првостепеног суда већ је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев позивајући се на чланове 19. став 1, 155. и 156. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015 и 54/2019), који је био на снази у време покретања извршног поступка и доношења закључка јавног извршитеља од 07.07.2017. године. Према становишту тог суда чињеница да је након доношења закључка извршитеља од 07.07.2017. године којим је одређено спровођење извршења јавном продајом непокретности уписаних у лист непокретности број ... КО ... донета пресуда на основу признања Основног суда у Новом Саду од 01.10.2018. године којом је опозван уговор о поклону који је имао за предмет исте непокретности није од утицаја на право извршног повериоца на намирење свог новчаног потраживања из вредности предметних непокретности, јер је у таквој ситуацији тужилац као (поновни) власник непокретности који је то постао у току извршног поступка дужан да трпи намирења према одредби члана 156. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу. Суд није сматрао од утицаја на пресуђење ни чињеницу да је тужилац у време покретања извршног поступка био укњижен као титулар личне службености права доживотног плодуюживања на предметним непокретностима с обзиром да се продајом непокретности не гасе личне службености које су уписане у катастару непокретности пре најстаријег заложног права на непокретности или најстаријег решења о извршењу према члану 160. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Супротно наводима ревизије, Врховни суд налази да је правно становиште другостепеног суда засновано на правилној примени материјалног права.

Наиме, у конкретном случају утврђено је да је извршни дужник постао власник непокретности које су предмет извршења на основу уговора о поклону од 10.01.2008. године. Чињеница да је у току поступка извршења овај уговор опозван пресудом

Основног суда у Новом Саду П 7725/18 од 01.06.2020. године није од утицаја на спровођење извршења јер тужилац као (поновни) власник непокретности мора да трпи започето намирење, како је то правилно закључио другостепени суд. Нису основани наводи ревизије да опозив уговора о поклону има ретроактивно дејство будући да је опозив по свом правном дејству једнострано раскид пуноважног уговор који је до тада производио правно дејство, а раскид делује између парничних странака за убудуће, а не ретроактивно.

Дакле, у моменту покретања извршног поступка и издавања дозволе извршења на непокретностима уписаним у листу непокретности број ... КО ... као предметима извршења, извршни дужник је био њихов власник, а тужилац на њима није имао право таквог квалитета да спречава извршење. Имао је уписано право доживотног плодоуживања у погледу кога је другостепени суд заузео правилно становиште да не спречава извршење јер се то право не гаси продајом непокретности, већ прати непокретност према одредби члана 160. став 2. важаћег Закона о извршењу и обезбеђењу.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане другостепене пресуде са становишта правилне примене материјалног права Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић